

Wiisi Paunista

Woiton Wirttä

Karitsan tunniaaksi.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

Tampereen
kaupunginkirjasto

Tampere 1894. 3543 AlN
Edw. Helinin kustantama.

100:-

Hinta 15 penniä.

Tampereella,
Uuden Kirjapainoyhtiön Kirjapainossa 1894

Karitsan morsiamen laulu.

Säwel: „Vi måste byta hjertan.”

1. Taiwaaseen ikäwöitsen
Pois maasta murhetten.
Ah, koska sinne pääsnen
Kotihiini armaasen?

2. Taiwaaf' on tawarani;
Siell, autuuteni on.
Siell' omphi Jesuksen,
Suloinen, werraton.

3. Oi sulo Sulhaseni,
Mun oma Ylkäni,
Jhana Jesuksen!
Kosk' pääsen luoksesi.

4. Ah, kultaseni armas!
Jo joudut noutamaan
Minua, morsiantas
Jlohon taiwahan.

5. Saan sitte häirimättä
Sinua rakaataa,
Weisata wäsymättä
Ylistysweiseija.

6. Oi Jesus kallis sulhon',
Sinua ylistän,
Kun otit multa kuolon
Ja annoit elämän!

7. Siis sydämeni Sulle
Suon, Yksä armahin,
Kun olet aina mulle
Suloin sin, herttaisin.

8. Sä olet autuuteni,
Sä olet kaiffeni.
Siis halajan ma olla
Jäti luonasi.

J. H.

Anna itses Jeesukselle.

1. Maailman melskehessä
Uskosi sammutit,
Huvien hälinässä
Onnes kadotit.
Lapsiuden kirkas tainvas
Pilwiin on peittynyt.
Rauhaa mi syömmies kaipas
Et oo löytänyt.

2. Nyt sua suru kalvaa —
Elosi turmelet.

Tuskaa ne tuo ja waiwaa
Raikki rikofset.
Nalloilla lastun lailla
Myrskyssä ajellen,
Tukea, turwaa wailla
Kuljet harhaillen.

3. Löytyypä sydän hellä,
Mi sua rakastaa!
Antaos itses hälle —
Hän sua armahtaa!
Jesus woi syntis poistaa,
Kuormasi kewentää,
Tuskaa rauhaan waihtaa,
Sielus wirkistää!

S.-H.

Etkö joudu jo?

1. Eksynt henki, mi turwaa oot wailla,
Harhailet korwessa lintusen lailla
Kuule, nyt luokkensa Jesus sua kutsuu,
Etkö joudu jo? Etkö joudu jo?

2. Uupunut henki, jos etsit sää rauhaa,
Satama löytyy, miss' myrskyt ei pauhaa.
Sinne niin hellästi Jesus sua kutsuu,
Etkö joudu jo? Etkö joudu jo?

3. Nääännyt henki, sun ystävässä kuiskaa:
Juo elon wettä, se puutteesi poistaa!
Mirwoituslähteelle Jesus sua kutsuu.
Etkö joudu jo? Etkö joudu jo?

4. Särkyneen syömmesä surut hän tuntee,
Ei sua hylkää waan syliinsä sulkee.
Ällös sää vastusta, Jesus sua kutsuu.
Etkö joudu jo? Etkö joudu jo?

5. Mekkas hän maksaa, rauhan hän antaa
Eloji myrskyistä fotiin sun fantaa.
Kaikki on uutta! Ni autuutta siellä!
Etkö joudu jo? Etkö joudu jo?

S.-H.

Taiwaan waloa.

(Sävel: „Lipuin, kilwin” j. n. e.)

1. Kolkkoja ja tyhjää maailmassa on,
Hirmumyrskyt käy ja tie on waloton
Mutta sittekään en ole onneton,
Herra on min aurinkon.

Waloa, waloa, iloa, iloa,
Siellä saan, siellä saan
Taiwahasta ainiaan.

Kolkkoja ja tyhjää maailmassa on,
Hirmumyrskyt käy ja tie on waloton,
Mutta sittekään en ole onneton,
Herra on min aurinkon.

2. Hänen armoloistosjaan mun henkeni
Uuskossa ja toivoss' yhä kaswawi.
Onneain ei mikään multa enää wie,
Waloisa on mulla tie.

3. Ja kum sitte kerran kaikki himmenee,
Aurinko ei loista, maailma pimenee,
Silloin Herran joukko seisoo turvassa
Taiwaan walon loistossa.

S.-H.

Woittawa Joukko.

(Sävel: „Sielu kurja tule kohta.”)

1. Ken tuo joukko, joka tuolla,
Woiton palmut käsisä,
Hiljaa kulkee rannan puolla
Iltaruskon loistossa?
Punaeselta lippu loistaa
Nli joukon wälkyjen,
Joka iloisena poistuu
Jordan wirran rannoilla.

2. Se on Herran oma kansa,
Armeija, mi waeltaa;
Taistelusta tulituansa
Kotihin se palajaa.
Taiwaan rannoille se kului
Kuningastaan seuraten,

Wihollisten joukon voitti
Pelkäämättä taistellen.

3. Sodassa se urhokkaana
Kestänyt on waarojaan,
Wihdoin sieltä kotimaahan
Soapunut on rauhoissaan.
Miekkasi et siellä käytä,
Taistelu on päättynyt.
Tuskan kynneltä et näytä,
Lewon, rauhan saat sää nyt.

4. Rohkeutta, weikot! Tiellä
Wilpitellä emme jaa.
Gespäin, kohta oomme siellä,
Missä palmut warjostaa.
Iltaruskon loistehessa
Gespäin, espäin aina waan!
Kohta oomme kaikki koossa
Walkamalla kotimaan.

S.-H.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto